

Přítel

Jestli pak vzpomínáš si ještě na ten čas takhle nám
 hluboký a le krásný byl náš svět zdá se nám
 na dvacet a slunko bylo v nás vrábci nám
 opojný jak dvacka cigár — ret a všechna
 jedli z ráky život set bez záru-ty ale taky
 tajná přátel pítia se na potkání a — neby
 bez přitras rovnou hned Hozná se —
 kam jsme se poděti kam jsme se to podě- ti
 kde je ti kánc můj jedi — my přte — ti
 Hmi
 zmlizels mi nevím kam —
 sám jsem taady sám

Jestli pak vzpomínáš si ještě na tu noc
 ich bylo pět a tys mi přšel na pomoc
 jo tehdy nebyť tebe tak z mych avanacich leber
 nezastalo přitř maoc
 dneška už nevím jestli přiběh by jsi zas
 jak te tak slýchám máš už trochu vyssi hlas
 a vlasj vlasj krátsi jo bývali jsme mladsr
 no a co vem to avas

Kam jsme se poděti...
 ... sám sám sám peru se teď sám
 Jestli pak vzpomínáš si ještě na ten rok
 každá naše přšet měla hejmit řícat slak
 a my dva jako jeden z starych reproveden
 přes mře jak přes potok
 tvá děda říkal: ono se to uvidí
 met pravdu přšla potom spousta malých dñi
 a byla velká voda vzala nám co ji kdo dal
 a tbe i to poslední
 Kam jsme se poděti kam jsme se to poděti
 kde je ti kánc můj nelepš příteli
 zmlizels mi nevím kam
 sám sám sám zpívám tu teď sám
 Jestli pak vzpomínáš si na to jakýs byl
 jenom mi nřvrať že te život haucti
 ctovet to není páčka kterou si kdo chce mačka
 to už jsem dávno pochopil
 A taky vím z srdce rukou nechtím
 jak jsem se změnil jak tak změnil ses i ty
 a přesta líto je mi že už nám nad přšermi
 společný slubka nesvíti

Kam jsme se poděti kam jsme se to poděti
 kde je ti kánc můj bývaly příteli
 zmlizels mi nevím kam
 sám sám sám jsem taady sám
 sám sám sám jsem taady sám

